

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - aprilie 1992

Salutări deosebite tuturor în scumpul Nume al Domnului și Mântuitorul nostru, Isus Hristos. Pentru meditație am ales următorul text al apostolului Pavel : *“Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos ! El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl”* – Galateni 1:3,4 .

Tot Cuvântul lui Dumnezeu este prețios. Dar aceste pasaje care ating miezul planului de mântuire al lui Dumnezeu cu omenirea ne sunt deosebit de scumpe. Noi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru toate lucrările Lui puternice pe care le-a făcut cu poporul Israel și care sunt scrise în Biblie. Dar experiența personală a mântuirii este cea mai mare lucrare! La ce ne-ar folosi dacă Dumnezeu a făcut cele mai minunate lucrări pe pământ, dar cu noi nu s-a petrecut nimic? Domnul și Mântuitorul S-a dat pe Sine pentru noi ca să ne *“răscumpere din acest veac rău”*. Este voia Lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de a avea sămânța Lui în fiecare generație a timpului de har. Ei sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu – sămânța Cuvântului – născuți prin Duhul Sfânt.

Adevărurile biblice și cunoștința sunt foarte bune și esențiale, dar nu sunt suficiente. Dumnezeu nu numai că a vestit adevărurile Sale – care sunt toate în legătură cu El care este Însuși Adevărul – El nu este numai adevăr vestit, El este adevăr experimentat, adevăr descoperit și manifestat în formă umană. Dumnezeu este un Dumnezeu personal al fiecărui om, un Dumnezeu care se ocupă de toți cei ce vin la Hristos așa cum sunt. Domnul nostru a spus : *“Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug”* – Ioan 10:10. *“În El era Viața, și viața era lumina oamenilor”* – Ioan 1:4. El a venit să ne dea viața lui Dumnezeu – viața veșnică – plinătatea care a locuit trupește în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri – Coloseni 2:10.

Un om nu este cunoscut după învățătură sau cunoștință ci mai degrabă după viața care este în el. Nu faptele, ci viața pe care o purtăm mărturisește cine suntem. Atât timp cât un pom are numai frunze, nu este prea ușor să știi ce fel de pom este. De îndată ce apar fructele – care exprimă viața pomului – avem mărturia și dovada evidentă. De aceea a spus Domnul nostru: *“... după roadele lor îi veți cunoaște”*. Numai când adevărurile biblice sunt experimentate, și prin aceasta devin o realitate vie, avem dovada că credința noastră nu este o teorie, ci este reală, adevărată.

Temele biblice sunt disputate numai de cei ce nu au experimentat ceea ce a fost făgăduit. Cei ce au primit ceea ce a fost făgăduit au dovada și nu au nevoie de discuții. Orbii pe care Domnul i-a vindecat erau ei înșiși o mărturie vie că El este Cel ce vindecă. Omul care a fost vindecat a mărturisit: *“Aici este mirarea, că voi nu știți de unde este, și totuși El mi-a deschis ochii”* – Ioan 9:30. Dintre cei ce au fost vindecați: orbi, surzi, muți, leproși, nici unul nu a discutat despre vindecarea fizică. Aceasta au făcut-o numai cei ce nu au experimentat ei înșiși puterea vindecătoare a lui Dumnezeu.

Același lucru se aplică tuturor făgăduințelor și experiențelor, de la întoarcerea lui Dumnezeu până la botezul Duhului Sfânt. Cel ce poate mărturisi că a primit ceva conform modelului apostolic, nu mai are nevoie să discute, ci el mai degrabă este sigur pentru că experiența sa este comparabilă cu Cuvântul. *“... Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început”* – Fapte 11:15. Așa stau lucrurile în fiecare domeniu, până la deplina descoperire a Cuvântului lui Dumnezeu. Discuțiile se găsesc numai acolo unde este nesiguranță și unde adevărurile descoperite nu au fost experimentate.

Cu privire la schimbările rapide în evenimentele mondiale, noi vedem profeția biblică împlinindu-se la tot pasul. În diferite adunări și tabere se poate auzi remarcă: *“Nu mai poate dura mult”*. Unii adaugă: *“Ce bine că avem mesajul!”*. Până aici toate bune, dar nu este suficient. Chiar dacă am cunoaște toate tainele de la Geneza la Apocalipsa, și nu am avea dragostea dumnezeiască - în care este cuprinsă viața dumnezeiască – nu suntem nimic. Viața lui Dumnezeu nu vine în noi să depindă de învățătură sau cunoștință, ci mai degrabă este împărțită persoanelor individuale prin acțiunea Duhului Sfânt. A sosit cu siguranță timpul ca să se oprească toate discuțiile și toate speculațiile. Noi trebuie ACUM să-L întâlnim pe Dumnezeu și să experimentăm restituirea completă a tuturor lucrurilor, înainte ca Hristos să poată veni – Fapte 3:21.

Cel mai important lucru este un început corect cu Dumnezeu, o adevărată experiență cu El, până la umplerea și pecetluirea cu Duhul Sfânt. Matei 25:1-10 nu va mai fi discutat sau interpretat – ACUM noi trebuie să experimentăm curățirea lămpilor și umplerea vaselor cu untdelemnul Duhului. Acest pasaj va fi în curând istorie.

Acei ce au în vedere revenirea Domnului, întreabă cu sinceritate: *“Ce este de fapt necesar pentru a avea parte de răpire?”* Deja în Vechiul Testament ni se spun câteva lucruri referitoare la viața practică, dacă noi vrem să vedem pe Domnul. În Psalmii 15 și 24 sunt descriși cei ce vor fi găsiți vrednici să fie cu Domnul. Întrebarea este: *“Doamne, cine va locui în cortul tău?”* Și răspunsul este: *“Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocara asupra aproapelui său. El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe cei ce se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi dacă face un jurământ în paguba lui”* - Ps.15:1-4.

Toți ar trebui să citim acest pasaj, cu rugăciune înaintea Domnului și să ne întrebăm pe noi înșine dacă din punctul de vedere al lui Dumnezeu noi îndeplinim condițiile care trebuiesc îndeplinite de cei ce vor fi cu Domnul.

Din nou se pune întrebarea: *“Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locașul Lui cel sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeul mântuirii lui”* - Ps.24:3-5.

În fiecare generație se află adevărata sămânță a lui Dumnezeu, cei născuți din El, care caută Fața Lui și doresc împlinirea Sfântului Lui Cuvânt. Cei cu adevărat aleși nu vor sta nepăsători. Din contră, ei se vor cerceta pe ei înșiși și se vor compara să vadă dacă sunt îndeplinite în ei toate condițiile Scripturii. Ei poartă viața lui Isus Hristos cu toate atributele ei și nu se scuză pe ei înșiși punându-și înainte eforturile lor proprii.

În natură, seva se urcă în pom. La timpul culesului, fructele coapte sunt strânse. Și noi suntem asemănați cu niște pomi sădiți lângă apă, care aduc roade la vremea potrivită.

Este posibil ca unii să aibă pe prim plan în minte cunoștința și să se așeze pe scaunul lui Moise, Pavel, Branham sau alții, fiind de părere că este suficient doar să aperi învățături și afirmații. Noi avem nevoie de o experiență personală cu Dumnezeu lui Moise, Pavel sau Branham, care-i primește pe toți. Fiecare din noi își poate verifica starea spirituală văzând dacă are doar formulări teoretice sau are experiența adevărilor biblice. Oricine crede pe un prooroc trimis de Dumnezeu, crede de fapt pe Domnul Isus Hristos, mărturia completă a Scripturii. Un astfel de om va recunoaște timpul și va fi părtaș la ceea ce face Dumnezeu azi. Nu toți care au ieșit sub Moise, Pavel, Branham etc., au intrat în Țara Făgăduită. De mulți din ei Dumnezeu a fost dezgustat.

Cei ce se așează ei înșiși pe scaunul unor astfel de prooroci sunt numiți de Domnul nostru “cărturari și farisei”. Niciodată nu va fi suficient să strigi : “Proorocul a spus...”, “Maleahi 4:5,6 spune ...”, “Luca 17:30 spune ...”, dacă ceea ce spune este scos din context. Asupra celor care glorifică un prooroc, Domnul Și-a rostit cele șapte “vai-uri”. Este o mare diferență între a primi un prooroc, beneficiind de slujba lui și de a-l glorifica pe el ca om.

În acest punct noi avem un răspuns foarte clar. Sunt oameni care înalță statui proorocilor și care de asemenea le împodobesc mormintele. Făcând acestea ei nu înțeleg că privesc în urmă și că de fapt ei trăiesc în trecut, nevăzând ce face Dumnezeu în prezent. Oricine a primit binecuvântare printr-un prooroc trimis de Dumnezeu, va lua parte la ceea ce face Domnul, chiar dacă proorocul a plecat în slavă. Dumnezeu se mișcă înainte și El împarte cu ai Săi ceea ce face El în prezent. El nu este ”EU AM FOST” sau ”EU VOI FI”, ci El este veșnicul prezent ”EU SUNT”. Fratele Branham a afirmat atât de clar: ”Oamenii mulțumesc întotdeauna lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și privesc înainte spre ceea ce va face El în viitor, trecând astfel pe lângă ceea ce face El în prezent.”

Ceea ce face Dumnezeu ACUM este legătura dintre ceea ce a făcut în trecut și ceea ce va face în viitor. Oricine vorbește acum numai despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în trecut sau despre lucrurile care se așteaptă să se întâmple în viitor, trebuie să admită întrebarea dacă nu cumva a trecut pe lângă ceea ce se întâmplă ACUM conform planului de mântuire.

A fost un om trimis de Dumnezeu, William Branham, cu o însărcinare directă de a aduce mesajul care va premerge a doua venire a lui Hristos. Această slujbă nu ne-a fost dată spre a fi admirată, ci mai degrabă spre a ne face să recunoaștem ce a făgăduit Dumnezeu pentru astăzi. Lui i s-a spus depoziteze hrana – Cuvântul descoperit, mana ascunsă. Niciodată nu i-a spus Domnul să împartă hrana. Întrebarea care se pune acum este: cu ce scop a fost el însărcinat ca să depoziteze hrana? Cu siguranță ca poporul lui Dumnezeu să poată fi hrănit cu Cuvântul proaspăt descoperit.

Prin harul și alegerea lui Dumnezeu ni s-a dat o trimitere directă în distribuirea hranei depozitate. Datorită unei chemări dumnezeiești din 2 aprilie 1962, eu am o însărcinare din partea Celui Atotputernic. În aprilie 1962 Domnul mi-a vorbit, la puțin timp după ce vorbise fratelui Branham. Dar eu nu aveam cum să știu aceasta. Lui i-a vorbit despre depozitarea hranei, mie mi le-a spus pe amândouă: să depozitez și să împart. De asemenea, despre textele din Amos 8:11, că Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său și Matei 24:45, că hrana trebuie împărțită la vremea potrivită, nu aveam cunoștință atunci. Numai odată cu împlinirea unor texte cineva ajunge să cunoască înțelesul acestora.

În legătură cu aceasta se poate aminti ceea ce s-a întâmplat în ziua următoare după înmormântarea fr. Branham, Domnul a vorbit atât de clar și de puternic în inima mea: ”Acum a sosit timpul să împarți hrana”. Era ca și cum un disc repeta același text. Auzeam aceleași cuvinte mereu și mereu: ”Acum a sosit timpul să împarți hrana”.

De aceea, am vorbit cu câțiva frați, ca Roy Borders, Billy Paul Branham și Peary Green. Le-am spus despre însărcinarea pe care mi-o dăduse Domnul și le-am cerut să tipărească predicile ca să avem posibilitatea să traducem mesajul și în alte limbi. În felul acesta lucrarea lui Dumnezeu a continuat, așa cum a fost prezis, fără întrerupere după plecarea fratelui Branham.

Am avut privilegiul să duc acest mesaj – Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu – în toată lumea. Aceasta nu a fost intenția și decizia mea, ci a fost voia lui Dumnezeu, care a avut plăcerea să mă introducă într-o mică măsură în planul Său pentru timpul sfârșitului. Eu nu am avut multe experiențe personale cu fr. Branham, cum a fost cazul cu fr. Peary Green, căruia fr. Branham i-a spus: ”Grăbește-te dacă vrei să-ți duci băieții la frizer”. L-am întâlnit în

câteva ocazii, am mâncat cu el la aceeași masă și am fost cu el în același automobil. Legătura mea cu fr. Branham a fost mai degrabă spirituală.

Așa cum copiii lui Dumnezeu au recunoscut întotdeauna ce făcea Dumnezeu în timpul lor, la fel o vor recunoaște și ACUM. A fost necesară întotdeauna alinierea cu slujba și lucrarea hotărâtă de Dumnezeu. Altfel se rămâne în afara voii și planului lui Dumnezeu, chiar dacă se susține că se crede mesajul și tot ce a spus proorocul. Până în ziua de azi rămân valabile cuvintele Domnului nostru despre cei pe care El i-a ales pentru slujbă și pe care și pe care i-a trimes: *"Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; și cel ce Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M-a trimes pe Mine"* – Luca 10:16. Aceasta este spus numai despre cei chemați în mod direct de Domnul, pentru un anumit scop. Pretențiile imaginare au valoare numai pentru nebunii care persistă în rătăcire. Un adevărat copil al lui Dumnezeu nu trăiește numai cu pâine – ce să mai zicem despre imaginații – ci mai degrabă cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care iese din gura lui Dumnezeu.

De asemenea, cu referire la Cuvântul făgăduit pentru timpul nostru, noi avem nevoie să-l experimentăm la fel ACUM, fiecare în parte. În acest timp serios, pierderea timpului în discuții despre diferite citate din predicile fratelui Branham nu trebuie să mai aibă loc. Noi trebuie să experimentăm împlinirea a tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Cei ce iau poziție împotriva unui om pus de Dumnezeu și îi mai influențează și pe alții, chiar dacă ei găsesc motive plauzibile, trăiesc într-o stare potrivnică lui Dumnezeu, care își continuă lucrarea fără întrerupere până la desăvârșirea (încheierea) care vine odată cu revenirea lui Isus Hristos.

Fr. Branham vorbește despre asemenea oameni și-i numește "Sămânța de dezbinare". Numai cei ce sunt născuți din sămânța Cuvântului prin Duhul au posibilitatea să fie introduși la locul potrivit în planul lui Dumnezeu arătat în Cuvântul Lui.

Împărăția lui Dumnezeu nu poate fi ruptă. El nu poate să-Și ducă poporul Său pe mai multe căi. Adunările, taberele formate, care nu rămân în cursul principal, nu sunt adunarea adevăraților credincioși, ci mai degrabă o strângere împotriva Domnului și a unsului Său. Domnul, în ciuda tuturor acestor dezvoltări va înainta împreună cu ai Săi în felul hotărât de El, până la sfârșit. El nu va lua parte cu diferitele mișcări, El va rămâne cu Trupul Său, biserica, și va aduce împreună mădularele. Ei sunt zidiți pe temelia apostolilor și a proorocilor.

Fie ca scumpul nostru Domn să binecuvânteze pe cei aleși de El din acest neam rău și să ne ajute în gândurile, acțiunile și viețile noastre ca să trăim o viață plăcută Lui. Harul și pacea lui Dumnezeu să fie cu voi toți.

Dezvoltări politice

Întreaga lume este uimită de unificarea Germaniei și, legat de aceasta, de unificarea Europei. Ritmul în care s-au succedat evenimentele a fost extrem de rapid. De multe ori mă întreb cum a fost posibil ca eu să prezic această unire acum peste 20 de ani. Este foarte simplu. Am afirmat numai ceea ce este spus în profeția biblică. Daniel a văzut cum *"...cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare. Și patru fiare au ieșit din mare, deosebite una de alta "* – Daniel 7:2-3. Este cunoscut din istorie cum au început și cum s-au încheiat aceste imperii mondiale. Ultimul este imperiul roman. El va exista până la sfârșit și va fi distrus de judecata lui Dumnezeu chiar înaintea începerii împărăției lui Dumnezeu.

Constelația acestui ultim imperiu mondial este deosebită. Dar pentru că a fost descrisă din toate direcțiile, noi avem imaginea de ansamblu. Politic, acest imperiu mondial s-a prăbușit în anul 476 d.Hr (când Odoacru, căpetenia herulilor, l-a detronat pe ultimul împărat roman al imperiului de apus. Cu aceasta s-a instaurat dominația germană în Italia - n.t.). Dar religios, influența lui a început de atunci să fie nestăvilită. Proorocul Ioan descrie această împărăție care *a fost, nu mai este și va fi din nou* când puterea politică, religioasă și economică este unită.

Această împărăție are capete și coarne. Așa cum proorocul descrie mai departe, a fost nevoie ca unii să domnească iar alții să împungă din când în când. Această fiară - putere a fost rănită de moarte la unul din capete. Apoi ni se spune că această rană a fost vindecată și datorită acestui fapt *"... tot pământul se mira după fiară"* - Apocalipsa 13:1-3.

Astăzi aceste versete s-au împlinit sub ochii noștri. Capul principal al imperiului roman a fost Germania. Datorită Reformei s-a făcut o rană de moarte, dată prin lovitura sabiei Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. În anumite perioade acest imperiu a fost numit "Sfântul Imperiu Roman de națiune germană". În 2 februarie 962 Otto I a fost încoronat la Roma de către papa ca împărat peste "Sfântul Imperiu Roman de națiune germană". Reforma, această rană de moarte făcută de Sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu, aproape că a pus capăt domniei romane. Atunci națiunea germană a fost divizată în protestanți și catolici.

După al II-lea Război mondial a urmat divizarea politică între Est și Vest. Ceea ce nu s-a putut realiza prin contrareforma lui Ignațiu de Loyola și prin războaie religioase, are loc acum prin politica orientată religios. După al II-lea Război mondial vechiul dușman al bisericii catolice "comunismul" a fost lovit de partidele așa-zis creștine în timpul campaniilor electorale din țara noastră. De la schimbarea de guvern făcută de Social Democrați în 1969, s-a produs o deschidere către Europa de Est. S-a pledat pentru înțelegere și reconciliere. În prezent se culeg roadele

”destinderii”. Despărțirea dintre confesiuni a fost practic depășită. Pretutindeni, cu ocazia unor evenimente deosebite, are loc un serviciu ecumenic.

De asemenea, divizarea politică este depășită. După ce dl. George Bush a fost în vizită la papa, a știut foarte bine ce trebuie pus cu prioritate pe agenda de lucru. Trei săptămâni mai târziu, dl. Gorbaciov a fost în audiență la papa și numai după aceea politicienii noștri au fost informați despre unificarea celor două Germanii. În scurt timp de la revoluția pașnică din octombrie/noiembrie 1989 imposibilul s-a petrecut. Nu numai întreaga lume își ține răsuflarea și se miră, dar chiar și noi care suntem aici în fiecare zi vedem și auzim cât de rapid se mișcă totul. Pe 9 decembrie 1989, cancelarul nostru Helmut Kohl, cu prilejul unui discurs televizat din Berlin, de la Poarta Brandenburg a mulțumit papei pentru rolul jucat în procesul unificării.

Profeția biblică s-a împlinit sub ochii noștri. Nu vor mai fi două sau trei puteri în Europa, ci numai una. După cel de al II-lea Război mondial, faimosul Imperiu Britanic s-a fărâmițat. Acum marele Imperiu al republicilor sovietice se dezintegrează. De asemenea, și alte state europene au fost incluse în acest proces cu un singur scop: ca Imperiul Roman să vină la existență, bazat pe tratatele de la Roma din 1957. Totul avansează. Avem Parlament European, avem Banca Central Europeană, avem Curtea Europeană. Totul este pregătit pentru o nouă ordine mondială. Capul conducător, după cum se poate vedea, va fi Germania. Ea este punctul geografic de trecere de la Est la Vest și are o poziție conducătoare din punct de vedere politic, religios și economic. Al III-lea Reich s-a sfârșit cu al II-lea Război mondial; acum al IV-lea se stabilește. Scriptura trebuie să se împlinească în toate privințele, până acolo la afirmația de *”pace și liniște”*, care acum este predominantă – 1 Tes. 5:3.

William Branham a făcut o afirmație în data de 19 martie 1962, într-o predică ținută la Tifton, Georgia SUA. Vă rog să țineți cont de faptul că a fost făcută la numai 6 luni după ridicarea Zidului Berlinului. ”A fost o trezire a imperiului roman. Știți ce se întâmplă? Dacă ei dau înapoi partea de Est a Berlinului, comunismul este sfârșit. Aceasta așează imperiul roman exact în forma în care era pe timpul lui Isus Hristos. O vor face, desigur. Perfect”. Această afirmație s-a împlinit cu siguranță. Biserica catolică sărbătorește în mod deschis victoria asupra comunismului.

Pentru toți credincioșii creștini este încurajator când vedem profeția biblică împlinită sub ochii noștri. Prin aceasta știm cu siguranță că timpul este aproape. Noi putem să ne ridicăm capetele *”căci cu siguranță răscumpărarea noastră este aproape”*. Este un mare privilegiu să-L cunoști pe Dumnezeu prin descoperire divină și de asemenea să ai Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu – și prin aceasta să fii adus la zi cu ceea ce se întâmplă în împărăția lui Dumnezeu și cu evenimentele mondiale.

Din inimă doresc tuturor cele mai bogate binecuvântări ale lui Dumnezeu. Fie ca Domnul să aibă drumul Său cu poporul Său și să ne dea partea făgăduită din planul Lui de mântuire. El este credincios și o va face conform Cuvântului Său. Amintiți-vă de mine în rugăciunile voastre zilnice ca să se facă voia desăvârșită a lui Dumnezeu.

Din însărcinarea lui Dumnezeu,
Fr. Frank

Fotografia de mai sus prezintă noul centru de misiune construit la Praga. Cu o râvnă deosebită frații din Cehoslovacia au ridicat această clădire într-un timp foarte scurt. Subsolul este proiectat în așa fel încât să poată găzdui partea de tipărire și expediere. La parter este un mic apartament și un birou. La etaj se află încăperea de adunare unde se întâlnesc frații și surorile. Din partea noastră noi am ajutat la cumpărarea materialelor. Restul a fost făcut de frații de acolo. Noi trebuie să le mulțumim pentru eforturile lor de a face ca Împărăția lui Dumnezeu să înainteze în acest fel.

Fotografia următoare prezintă noua clădire din cadrul misiunii din Krefeld. S-a putut astfel mări spațiul de tipărire și birourile. Clădirea este gata și va fi inaugurată de Rusalii, 6-8 iunie 1992.

Am hotărât să facem tot ce putem cu mijloacele pe care le deținem răscumpărând timpul, căci vedem cum se apropie revenirea lui Hristos. După deschiderea granițelor spre țările din Europa de Est, noi avem posibilitatea să tipărim mesajul în multe limbi și astfel să hrănim sufletele înfometate cu Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. În prezent avem șase computere pentru editarea textelor în diferite limbi. Prin harul lui Dumnezeu vom cumpăra o mașină de tipărit offset, aducând tipografia în toate aspectele la cele mai moderne standarde.

Dacă cineva ar vrea să ne critice, fiind de părere că nu mai este timp pentru asemenea planuri, noi am decis să urmăm exemplul Domnului, care a spus: *”Eu trebuie să fac lucrările Celui ce M-a trimis, câtă vreme este ziua; vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra”*. Niciodată nu au fost posibilități mai mari ca acum. Va veni clipa când nimeni nu va mai putea lucra. Până atunci noi vom folosi fiecare ocazie. Ar fi bine dacă frații și surorile din diferite țări ar fi de față atunci când frații și surorile din țările Europei de Est laudă pe Dumnezeu după ce au auzit mesajul acestui timp.

Am fost impresionat când am văzut fostele ”Case de cultură” imense, din țările Europei de Est, pline de multe ori cu sute până la 3000 de oameni veniți să asculte Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. Aceasta este ocazia

noastră, noi suntem acolo unde se întâmplă lucrurile. Dumnezeu face istoria. Dorim ca împreună să îi amintim pe cei ce se ocupă cu traducerea. Vă rog să vă rugați pentru întreaga lucrare a lui Dumnezeu din întreaga lume. Este țelul nostru de a tipări în mod armonios mesajul în diferite limbi, ca biserica Mireasă a lui Hristos din diferite țări să fie adusă în cadență și să ajungă la deplina maturitate. Aduceți-vă aminte de acest lucru în rugăciunile voastre. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi în timp ce participați la lucrarea lui Dumnezeu atribuită vouă.